13 de maig: La Mare de Déu de Fàtima

Text de l'Evangeli (*Mt* 12,46-50): En aquell temps, mentre Jesús s'adreçava a la gent, (...) assenyalant amb la mà els seus deixebles, digué: «Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».

La Mare de Déu de Fàtima

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Sant Joan Pau II)

(Città del Vaticano, Vatició)

Avui celebrem que, per designi diví, «una dona vestida de sol» (Ap 12,1) vingué del cel a aquesta terra tot cercant els petits privilegiats del Pare. Els parla amb veu i cor de mare: els convida a oferir-se com a víctimes de reparació, tot mostrant-lo disposada a guiar-los amb seguretat envers Déu. Aleshores, de les seves mans maternes eixí un raig de llum que els penetrà íntimament, i se sentiren submergits en Déu.

El missatge de Fàtima és una crida a la conversió, tot alertant la humanitat per tal que no segueixi el joc del "drac", que, amb la seva "cua", arrossegà un terç dels estels del cel i els precipità sobre la terra (cf. Ap 12,4). La meta última de l'home és el cel, la seva vertadera llar, on el Pare celestial, amb el seu amor misericordiós, espera tots.

—Amb sol·licitud materna, la Santíssima Verge vingué aquí, a Fàtima, a demanar als homes que «no ofenguessin més a Déu, nostre Senyor, que ja ha estat molt ofès». El seu dolor de mare la mou a parlar; està en joc el destí dels seus fills. Per això demanava als pastorets (Jacinta, Francisco i Lucía): «Pregueu, pregueu molt i feu sacrificis pels pecadors, ja que moltes ànimes van a l'infern perquè no hi ha qui se sacrifiqui i demani per elles».